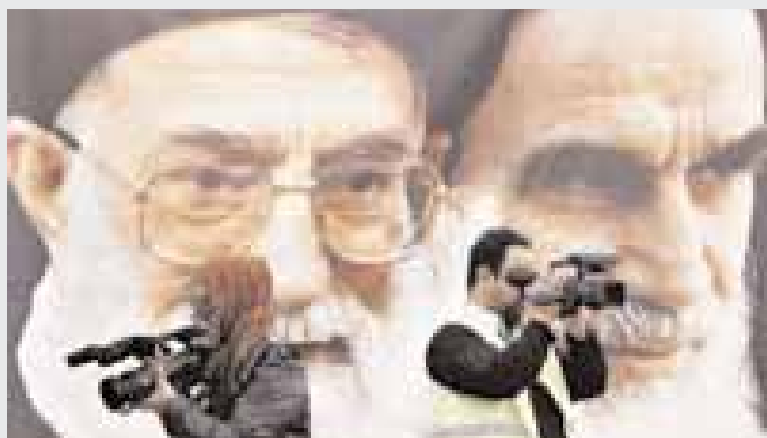

στο μικροσκόπιο...

Κάθε πέρσης και καλύτερα

Της **ΚΟΡΙΝΑΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ**

Τριάντα χρόνια συμπληρώνονται από την επικράτηση της Ιρανικής Επανάστασης. Από τότε χρονολογείται και η ρήξη στις σχέσεις ΗΠΑ και Ιράν, η οποία μετά την εκλογή του Μαχμούτ Αχμαντινετζάντ-κόντεψε να εξελιχθεί σε μεγάλη έκρηξη.

Μετά την εγκαθίδρυση, όμως, του Μπαράκ Ομπάμα στον Λευκό Οίκο και τον κλάδο ελαίας που έτεινε προς το Ιράν, ήταν η πρώτη φορά που οι ανταλλαγές ύβρεων αντικαταστάθηκαν από αβρότητα με σκοπό τη διπλωματική προσέγγιση. Ακόμα και ο πρόεδρος του Ιράν άφησε τη συνήθη αντιαμερικανική ρητορική του και καλωσόρισε το άνοιγμα του Ομπάμα.

Οι καιροί αλλάζουν και όπως η Αμερική του Ομπάμα δεν είναι ίδια με του Μπους, το Ιράν του Αχμαντινετζάντ ενδέχεται σε λίγους μήνες να μην είναι πια το ίδιο. Τον Ιούνιο θα γίνουν προεδρικές εκλογές και ο Αχμαντινετζάντ χρησιμοποίησε την επέτειο της επανάστασης για να λανσάρει την καμπάνια του.

Φαίνεται, μάλιστα, πως θα έρθει αντιμέτωπος με έναν ιδιαίτερα ισχυρό αντίπαλο, τον πρώην εκσυγχρονιστή πρόεδρο Μοχάμεντ Χαταμί, ο οποίος ήδη έχει αρχίσει να εξαπολύει δριμύες επιθέσεις. Μέσα από την ιστοσελίδα του κατηγορεί τον Αχμαντινετζάντ για τη διεθνή απομόνωση της χώρας - και προειδοποιεί ότι, αν συνεχιστεί η ίδια τακτική, «η κοινωνία του Ιράν και η θέση του στον παγκόσμιο χάρτη θα πληγούν ακόμα περισσότερο».

Γεγονός είναι ότι η ακραία πολιτική του ιρανού προέδρου μπορεί να έχει ικανοποιήσει θερμοκέφαλους οπαδούς κι ένα τμήμα του σκληροπυρηνικού ιερατείου, είχε όμως αρνητικό αντίκτυπο όχι μόνο στις διεθνείς σχέσεις, αλλά και στο εσωτερικό της χώρας. Ο πληθωρισμός καλπάζει στο 29%, η ανεργία φτάνει στο 15% και οι ξένοι επενδυτές έχουν κάνει φτερά. Το Ιράν εισάγει πλέον περισσότερα προϊόντα από όσα παράγει και οι τιμές των βασικών αγαθών ανεβαίνουν στα ύψη. Τα πράγματα ήταν πιο ανενεργά όταν η τιμή του πετρελαίου έφτανε στα 147 δολάρια το βαρέλι, όχι όμως και σήμερα που έχει πέσει στα 50 δολάρια.

«Η εξάρτησή μας από την τιμή του πετρελαίου είναι σήμερα πέντε φορές μεγαλύτερη σε σχέση με 10 χρόνια πριν», σχολιάζει στη γαλλική «Le Monde» ο εκσυγχρονιστής οικονομολόγος Σάιντ Λεϊλάζ.

«Το απόθεμα από τα πετροδολάρια που τροφοδότησε τη λαϊκίστικη πολιτική της κυβέρνησης έχει σχεδόν εξαφανιστεί. Οι κυρώσεις που μας έχει επιβάλει ο ΟΗΕ εξαιτίας του πυρηνικού προγράμματός μας κοστίζουν 10-15 δισ. δολάρια το χρόνο. Περισσότεροι από ένα εκατομμύριο νεαροί πτυχιούχοι κινδυνεύουν να μείνουν χωρίς δουλειά».

Λέγεται ότι η κατάσταση της οικονομίας έχει αρχίσει να προκαλεί δυσαρέσκεια, αλλά δεν σημαίνει ότι αυτή θα μεταφραστεί απαραίτητα σε εκλογική ήττα του Αχμαντινετζάντ. Ο Χαταμί, ο οποίος είναι αρεστός στη νεολαία και στη Δύση, μπορεί να επιθυμεί την εκλογή του, μπορεί να θέλει να επιστρέψει στην προεδρία, όμως πρώτα πρέπει να καταφέρει να φτάσει τον Ιούνιο μέχρι την κάλπη.

Στις εκλογές του 2005 οι μουλάδες είχαν αποκλείσει όλους σχεδόν τους υποψήφιους κι ο Αχμαντινετζάντ εξελέγη χωρίς αντίπαλο και αφού σημειώθηκε μεγάλη αποχή από την κάλπη. Από τότε, όμως, πολλά έχουν αλλάξει. Θα το κατανοήσει, άραγε, αυτό το σκληροπυρηνικό ιερατείο που έχει τον τελικό λόγο σε ό,τι αφορά τους υποψήφιους;

Αν τελικά ο Χαταμί λάβει το πράσινο φως, τότε το σκηνικό προδιαγράφεται ακόμα πιο ενδιαφέρον.

Επικίνδυνος κι ύποπτος

Του **ΝΙΚΟΛΑ ΖΗΡΓΑΝΟΥ**

Είναι ακροδεξιός, ρατσιστής, κάτοικος παράνομου εβραϊκού οικισμού στην κατεχόμενη Δυτική Οχθη, ύποπτος για ξέπλυμα χρήματος. Από την περασμένη Τρίτη, ο Αβιγκντόρ Λίμπερμαν είναι και ο αρχηγός από την απόφαση του οποίου θα κριθεί ποιος θα είναι ο νέος πρωθυπουργός του Ισραήλ.

Ο 50χρονος πρώην μετανάστης από την πρώην Σοβιετική Δημοκρατία της Μολδαβίας και πρώην μπράβος νυχτερινού κέντρου, κρατάει στα χέρια του το μαγικό κλειδί για την πλειοψηφία στη νέα ισραηλινή Βουλή.

Οι 15 έδρες που κέρδισε το κόμμα του, «Το Ισραήλ είναι το σπίτι μας», είναι η απτή επιβράβευση των ακραίων θέσεών του από ένα εκλογικό σώμα που μετακινήθηκε δεξιότερα της δεξιάς.

Ο πόλεμος στη Γάζα ήταν κατά τον Λίμπερμαν επιτυχία του στρατού και αποτυχία των πολιτικών που δεν επέτρεψαν να «τελειώσουν τη δουλειά» οι ένοπλες δυνάμεις: «Έπρεπε να εξολοθρεύσουμε τη Χαμάς», διακήρυξε προεκλογικά, ενώ νωπή είναι η δήλωσή του πως «το Ισραήλ θα έπρεπε να κάνει στη Γάζα ό,τι έκαναν οι Αμερικανοί στην Ιαπωνία τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο».

Ο Λίμπερμαν είναι επικίνδυνος για τη σταθερότητα στη Μέση Ανατολή, είναι κήρυκας του μίσους και θιασώτης της βίας. Πιστεύει πως θα έπρεπε να χρησιμοποιηθούν πυρηνικά όπλα κατά των Παλαιστινίων και ζητάει την απέλαση των ισραηλινών αράβων για να δημιουργηθεί ένα καθαρό κράτος του Ισραήλ.

Είναι ο πολιτικός που ζήτησε, το 2006, να εκτελεστεί ο άραβας μειονοτικός βουλευτής της Κνεσέτ που συνομήλησε με τη Χαμάς, είναι αυτός που δεν θα αφήσει ποτέ να διαλυθούν οι παράνομοι εβραϊκοί οικισμοί στην κατεχόμενη Δυτική Οχθη, είναι ο δημοκρατικά εκλεγμένος πολιτικός που αποτελεί απειλή για τη Δημοκρατία.

Προεκλογικός «θάνατος»

Πριν από δύο χρόνια, όταν ήταν υπουργός Στρατηγικών Υποθέσεων πίεσε για τον βομβαρδισμό του Ιράν και δεν δίστασε να αποχωρήσει από την κυβέρνηση του ακροδεξιού Αριέλ Σαρόν όταν διαφώνησε με την αποχώρηση των Ισραηλινών από τη Γάζα.

Δεν δέχεται κανέναν συμβιβασμό, αντιθέτως, πιστεύει ότι το Ισραήλ έχει κάνει πολλές υποχωρήσεις. Για τον Λίμπερμαν οι άραβες πολίτες του Ισραήλ αποτελούν «πέμπτη φάλαγγα», οι παράνομοι οικισμοί είναι βιβλική επιταγή και ο Θεός -που συνομιλεί μαζί του- του υποδεικνύει το σωστό.

Στις προεκλογικές του συγκεντρώσεις επιδοκίμαζε το σύνθημα των οπαδών του «Θάνατος στους Άραβες», ενώ όταν το Ισραήλ απελευθέρωσε παλαιστινίους κρατούμενους, είχε δηλώσει πως αν ήταν στο χέρι του «θα τους είχε πνίξει στα νερά της Νεκράς Θάλασσας».

• Ο Αβιγκντόρ Λίμπερμαν δεν είναι ένας τυχαίος άνθρωπος. Αυτοδημιούργητος, ακτιβιστής της ακροδεξιάς, έγινε σύμβουλος του Μπένιαμιν Νετανιάχου και υπήρξε ο αρχιτέκτονας της εκλογικής του νίκης το 1996.

• Διετέλεσε διευθυντής του πολιτικού γραφείου και απέκτησε τη φήμη του μετρο του παρασκηνίου. Αργότερα διαφώνησε, ίδρυσε το κόμμα «Το Ισραήλ είναι το σπίτι μας» και εξέφρασε το σκοτεινότερο και πιο αντιδραστικό κομμάτι της εβραϊκής διασποράς από την πρώην Σοβιετική Ένωση, που αριθμεί ένα εκατομμύριο άτομα.

• Εις βάρος του εκκρεμεί εισαγγελική έρευνα που θα εκδικαστεί στις 15 Μαρτίου. Η κόρη του, ο δικηγόρος του και πέντε ακόμη ύποπτοι συνελήφθησαν στα τέλη Ιανουαρίου για ξέπλυμα χρήματος μέσω εξωχώριων εταιρειών με έδρα την Κύπρο.

• Πρώην στέλεχος της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας του Ισραήλ κατέθεσε πως ισραηλινός έμπορος διαμαντιών, οπαδός και συνεργάτης του άμεμπτου Αβιγκντόρ, είχε χρηματίσει ανώτατος αξιωματούχος της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό για να πάρει την εκμετάλλευση αδαμαντωρυχείου.

• Στη συμφωνία, οι Κονγκολέζοι έβαλαν όρο να εκπαιδευθούν συμπατριώτες τους από ισραηλινούς ειδικούς σε θέματα ασφαλείας.

• Ο Λίμπερμαν που ενδιαφερόταν να πάρει το συμβόλαιο της εκπαίδευσης των μισθοφόρων συμμετείχε σε σύσκεψη, όπου έβαλε ως μοναδικό όρο να μην είναι εμφανής η συμμετοχή του στην εταιρεία. Το οικονομικό αντικείμενο της σύμβασης των διαμαντιών ήταν ένα δισ. δολάρια.

• Τώρα ισχυρίζεται ότι είναι αθώος και θύμα πολιτικής πλεκτάνης. Αυτός ο αδάμας της ακροδεξιάς κρατάει τώρα στα χέρια του την τύχη του Ισραήλ και η συμμετοχή του στην κυβέρνηση θα φέρει μόνο δεινά και νέο πόλεμο.

